

२०७२ वैशाख ०९ बुधवार २२-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- आफ्नो अवस्थालाई हेर, मेरो एक बाबासँग नै दिल लाग्छ वा कुनै कर्म सम्बन्धहरूमा दिल लागेको छ ।”

प्रश्न:- आफ्नो कल्याण गर्नको लागि कुन दुई कुराको चार्ट (पोतामेल) सधैं हेर्नु पर्छ ?

उत्तर:- “योग र चलन” को चार्ट सधैं हेर । चेक गर- कुनै डिस-सर्भिस त गरिन्न ? सधैं आफ्नो दिलसँग सोध- मैले बाबालाई कति याद गर्छु ? आफ्नो समयलाई कसरी सफल गर्छु ? अरूलाई त देखिदैन ? कसैको नाम-रूपमा दिल त लागेको छैन ?

गीत:- मुखडा देख ले.....

ओम् शान्ति । यो कसले भन्यो ? बेहदका बाबाले भन्नुभयो हे आत्माहरू । प्राणी अर्थात् आत्मा । भन्छन् नि आत्मा निकलेर गयो अर्थात् प्राण निकलेर गयो । अब बाबाले सम्मुख बसेर सम्भाउनुहुन्छ- हे आत्माहरू याद गर, केवल यस जन्मलाई हेर्नु छैन तर जबदेखि तिमी तमोप्रधान बन्यौ, सींढी तल उत्रिदै पतित बन्यौ । त्यसैले अवश्य पनि पाप गरेको हुनुपर्छ । अब बुझ्ने कुरा हो, जन्म-जन्मान्तरको पाप कति शिरमाथि रहेको छ, यो कसरी थाहा हुन्छ । आफूलाई देख्नु छ- मेरो योग कतिको लाग्छ ? बाबाको साथमा जति योग राम्रो लाग्छ उति विकर्म विनाश हुनेछ । बाबाले भन्नुभएको छ मेरो याद गर्नु भन्ने ग्यारेन्टी छ तिम्रा विकर्म विनाश हुनेछन् । आफ्नो दिलभित्र हरेकले हेर्नु छ मेरो बाबाको साथमा कति योग रहन्छ ? जति हामी योग लगाउँछौं, पवित्र बन्छौं, पाप काटिदै जानेछ, योग बढ्दै जानेछ । पवित्र नबनेसम्म योग पनि लाग्नेछैन । यस्ता पनि धेरै छन् जो सारा दिनभरिमा १५ मिनेट पनि यादमा रहदैनन् । आफैँसँग सोध्नुपर्छ- मेरो दिल शिवबाबासँग छ वा देहधारीसँग ? कर्म सम्बन्धीहरू आदिसँग छ ? मायाले तूफानमा त बच्चाहरूलाई नै ल्याउनेछ नि ! स्वयंले पनि सम्भन सक्छौ, मेरो अवस्था कस्तो छ ? शिवबाबासँग दिल लाग्छ वा कुनै देहधारीसँग ? कर्म सम्बन्धीहरू आदिसँग छ भने सम्भननुपर्छ मेरो विकर्म धेरै छ, जसले गर्दा मायाले खाल्डोमा खसालिदिन्छ । विद्यार्थीले भित्र सम्भन सक्छन्, हामी पास हुन्छौं वा हुँदैनौं ? राम्रोसँग पढ्छौं वा पढ्दैनौं ? नम्बरवार त हुन्छन् नि । आत्माले आफ्नो कल्याण गर्नु छ । बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ, यदि तिमिले पुण्य आत्मा बनेर उच्च पद पाउन चाहन्छौ भने त्यसमा पनि पहिला पवित्रता नै चाहिन्छ । पवित्र नै आयौ फेरि पवित्र बनेर नै जानु छ । पतितले कहिल्यै उच्च पद पाउन सक्दैन । सदैव आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- मैले बाबालाई कति याद गर्छु, म के गर्छु ? अवश्य पनि पछाडि बस्ने विद्यार्थीहरूको दिल खान्छ । पुरुषार्थ गर्छन् उच्च पद पाउनको लागि । तर चलन पनि चाहिन्छ नि । बाबालाई याद गरेर आफ्नो शिरबाट पापको बोझ उतार्नु छ । पापको बोझ बाबाको याद विना उतार्न सक्दैनौ । त्यसैले बाबाको साथमा कति योग हुनुपर्छ । उच्चभन्दा उच्च बाबा आएर भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ । समय नजिक आउँदै जान्छ । शरीरको भरोसा छैन । अचानक नै कस्ता-कस्ता दुर्घटना हुन्छन् । अकालमा मृत्युको त पूरा सिजन छ । त्यसैले हरेकलाई आफ्नो जाँच गरेर आफ्नो कल्याण गर्नु छ । सारा दिनको योग र चलनको चार्ट हेर्नुपर्छ । मैले सारा दिनमा कति पाप गरें ? मनसा, वाचामा पहिले आउँछ फेरि कर्मणामा आउँछ । अब बच्चाहरूलाई ठीक बुद्धि मिलेको छ- हामीलाई राम्रो काम गर्नु छ । कसैलाई धोका त दिइन्न ? फाल्छु, भूटो त बोलिन्न ? डिस-सर्भिस त गरिन्न ? कोही कसैको नाम रूपमा फँस्छन् भने यज्ञ पिताको निन्दा गराउँछन् ।

२०७२ वैशाख ०९ बुधवार २२-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

बाबा भन्नुहुन्छ— कसैलाई पनि दुःख नदेऊ । एक बाबाको यादमा बस । यो धेरै जबरदस्त चिन्तन मिलेको छ । यदि हामी यादमा रहन सक्दैनौ भने के गति होला ! यस समयमा लापरवाही गर्नु भन्ने पछि गएर धेरै पछुताउनुपर्नेछ । यो पनि सम्झन्छन्— जो हल्का पद पाउनेछन्, तिनीले हल्का पद नै पाउनेछन् । बुद्धिले सम्झन सक्छौ हामीलाई के गर्नु छ । सबैलाई यही मन्त्र दिनु छ— बाबालाई याद गर । लक्ष्य त बच्चाहरूलाई मिलेको छ । यी कुरालाई दुनियाँले बुझ्न सक्दैनन् । पहिलो-पहिलो मुख्य कुरा हो नै बाबालाई याद गर्ने । रचयिता र रचनाको ज्ञान त मिल्यो । सम्झाउनको लागि दिन-दिनै कुनै न कुनै नयाँ प्वाइन्ट दिइन्छ । जसरी विराट् रूपको चित्र छ, यसको बारेमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । कसरी वर्णहरूमा आउँछौ— यो सीढीको चित्र पनि सँगै राख्नुपर्ने हुन्छ । सारा दिन बुद्धिमा यही चिन्तन रहोस्— कसरी कसैलाई सम्झाऊँ ? सेवा गर्नाले पनि बाबाको याद रहनेछ । बाबाको यादले नै विकर्म विनाश हुनेछ । आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— तिमीमा ६३ जन्मको पाप छ । पाप गर्दा-गर्दा सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ । अब मेरो बनेर फेरि कुनै पाप कर्म नगर । भूटो बोल्नु, शैतानी गर्नु, घर भाँड्नु सुनेको कुरामा विश्वास गर्नु— यो धृतीपना बडो नोक्सानकारक छ । बाबासँग योग नै टुटाइदिन्छ, त्यसैले कति पाप भयो । सरकारका पनि कुरा लगाउने हुन्छन् । सरकारको कुरा कुनै दुस्मनलाई सुनायो भने कति नोक्सान हुन्छ । अनि फेरि उनीहरूलाई बडो कडा सजाय मिल्छ । त्यसैले बच्चाहरूको मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न निकलनु पर्छ । उल्टो-सुल्टो समाचार पनि एक-अर्कासँग सोध्नु छैन । ज्ञानको नै कुरा गर्नु छ । तिमीले कसरी बाबासँग योग लगाउँछौ ? कसैलाई कसरी सम्झाउँछौ ? सारा दिन यही ख्याल रहोस् । चित्रहरूको अगाडि गएर बस्नुपर्छ । तिम्रो बुद्धिमा त ज्ञान छ नि । भक्तिमार्गमा त अनेक प्रकारका चित्रहरूलाई पुजिरहन्छन् । जान्न केही पनि जान्दैनन् । अन्धश्रद्धा, मूर्तिपूजा, यी कुरामा भारत प्रख्यात छ । अहिले तिमीले यी कुरा सम्झाउन कति मेहनत गर्छौ । प्रदर्शनीमा कति मनुष्य आउँछन् । भिन्न-भिन्न प्रकारका हुन्छन्, कसैले त सम्झन्छन्, यो देख्न सम्झन योग्य छ । हेर्नेछौ, फेरि सेन्टरमा कहिल्यै जाँदैनन् । दिन-प्रतिदिन दुनियाँको हालत पनि खराब हुँदै जान्छ । भगडा धेरै छ, बेलायतमा के-के भइराखेको छ— कुरा नसोध । कति मनुष्य मर्छन् । तमोप्रधान दुनियाँ छ नि । भन्न त भन्छन् बम बनाउनु हुँदैन । तर उनीहरूले भन्छन् तिम्रो पासमा धेरै छ भने फेरि हामीले किन नबनाउने ? नत्र नोकर भएर रहनुपर्छ । जे-जति मत निकलन्छ विनाशको लागि । विनाश त हुनु नै छ । भन्दछन्— शंकर प्रेरक हुन् तर यसमा प्रेरणा आदिको कुरा छैन । हामी त ड्रामामा खडा छौ । माया बडो तेज छ । मेरा बच्चाहरूलाई पनि विकारमा गिराइदिन्छ । कति सम्झाइन्छ— देहको साथमा प्रीत नराख, नाम-रूपमा नफँस । तर माया पनि तमोप्रधान यस्तो छ, देहमा फँसाइदिन्छ । एकदम नाकबाट पक्डन्छ । थाहा नै हुँदैन । बाबाले कति सम्झाउनुहुन्छ— श्रीमतमा चल, तर चल्दैनन् । रावणको मत तुरुन्त बुद्धिमा आउँछ । रावणले जेलबाट छोड्दैन ।

बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ, बाबालाई याद गर । अब त हामी गयौ । आधाकल्पको रोगबाट हामी छुट्छौ । वहाँ त हुन्छ नै निरोगी काया । यहाँ त कति रोगी छन् । यो रौरव नर्क हो नि । तिनीहरूले गरुड पुराण पढ्ने तर पढ्छन् तर ती पढ्ने अथवा सुन्नेलाई कति पनि समझ छैन । बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ— पहिले भक्तिको कति नशा थियो । भक्तिबाट भगवान् मिल्नुहुनेछ— यो सुनेर खुशी भएर भक्ति गर्दथे । पतित बन्छन् तब त पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुस् । भक्ति गर्छौ यो त राम्रो छ फेरि भगवान्लाई याद किन गर्छौ ! सम्झन्छन्— भगवान्ले आएर भक्तिको फल दिनुहुनेछ ।

२०७२ वैशाख ०९ बुधवार २२-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन के फल दिनुहुन्छ- त्यो कसैलाई थाहा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- गीता पढ्नेलाई सम्भाउनुपर्छ, उनीहरू नै हाम्रो धर्मका हुन् । पहिलो मुख्य कुरा नै हो गीतामा भगवानुवाच । अब गीताको भगवान् को ? भगवान्को त परिचय चाहिन्छ नि । तिमीलाई थाहा भइसक्यो- आत्मा के हो, परमात्मा के हुनुहुन्छ ? मनुष्य ज्ञानको कुरासँग कति डराउँछन् । भक्ति कति राम्रो लाग्छ । ज्ञानबाट ३ कोश टाढा भाग्छन् । अरे, पावन बन्नु त राम्रो छ, अब पावन दुनियाँको स्थापना पतित दुनियाँको विनाश हुनु छ । तर बिल्कुलै सुन्दैनन् । बाबाको निर्देशन छ- हियर नो इभिल..... मायाले फेरि भन्छ हियर नो बाबाको कुरा । मायाको निर्देशन छ- शिवबाबाको ज्ञान नसुन । मायाले यस्तो जोडले थप्पड हान्छ कि बुद्धिमा बस्दै बस्दै न । बाबालाई याद गर्न नै सक्दैनन् । मित्र सम्बन्धी, देहधारी याद आउँछ । बाबाको आज्ञालाई मान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर फेरि अवज्ञाकारी बनेर भन्छन् मलाई फलानीको याद आउँछ । याद आयो भने गिर्नेछौ । यी कुराबाट त घृणा आउनुपर्छ । यो बिल्कुलै छि-छि दुनियाँ हो । हाम्रो लागि त नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाको र सृष्टिचक्रको परिचय मिलेको छ । त्यसैले यस पढाइमा नै लाग्नुपर्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- आफ्नो भित्र हेर । नारदको पनि उदाहरण छ नि । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- आफूलाई हेर, म बाबालाई याद गर्छु ? यादले नै पाप भस्म हुनेछन् । कुनै पनि हालतमा याद शिवबाबालाई नै गर्नु छ, अरू कसैसँग पनि प्रेम राख्नु छैन । अन्तमा शिवबाबाको नै याद रहोस् तब प्राण तनबाट निक्लोस् । शिवबाबाको याद होस् र स्वदर्शन चक्रको ज्ञान होस् । स्वदर्शन चक्रधारी को हुन्, यो पनि कसैलाई कहाँ थाहा छ र ! ब्राह्मणहरूलाई पनि यो ज्ञान कसले दियो ? ब्राह्मणहरूलाई स्वदर्शन चक्रधारी कसले बनाउँछ ? परमपिता परमात्मा बिन्दु । अनि के उहाँ पनि स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ ? हो, पहिले त उहाँ हुनुहुन्छ । नत्र हामी ब्राह्मणहरूलाई कसले बनाउने ? सारा रचनाको आदि, मध्य, अन्तको ज्ञान उहाँमा छ । तिम्रो आत्मा पनि बन्छ, उहाँ पनि आत्मा हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा विष्णुलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाइदिएका छन् । हामी भन्छौं परमात्मा त्रिकालदर्शी, त्रिमूर्ति, त्रिनेत्री हुनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनुहुन्छ । उहाँ पनि अवश्य मनुष्य तनमा आएर सुनाउनुहुन्छ । रचनाको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान अवश्य रचयिताले नै सुनाउनुहुन्छ नि । रचयिताको बारेमा नै ज्ञान कसैलाई थाहा छैन भने रचनाको ज्ञान कहाँबाट मिलोस् । अहिले तिमीले बुझ्दछौ- शिवबाबा नै स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँले जान्नुहुन्छ- हामी कसरी यो ८४ को चक्रमा आउँछौं । स्वयंले त पुनर्जन्म लिनुहुन्न । उहाँलाई ज्ञान छ जुन हामीलाई सुनाउनुहुन्छ । त्यसैले पहिले-पहिले शिवबाबा स्वदर्शन चक्रधारी हुनुभयो । शिवबाबाले नै हामीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनुहुन्छ । पावन बनाउनुहुन्छ किनकि पतित-पावन उहाँ हुनुहुन्छ । रचयिता पनि उहाँ हुनुहुन्छ । पिताले बच्चाहरूको जीवनलाई जान्दछन् नि । शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनुहुन्छ । गर्ने-गराउने हुनुहुन्छ नि । तिमीले पनि सिक र सिकाऊ । बाबाले पढाउनुहुन्छ फेरि भन्नुहुन्छ- अरूलाई पनि पढाऊ । त्यसैले शिवबाबाले नै तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- मलाई सृष्टिचक्रको ज्ञान छ तब त सुनाउँछु । अनि त ८४ जन्म कसरी लिन्छौ- यो ८४ जन्मको कहानी बुद्धिमा रहनुपर्छ । यो बुद्धिमा रह्यो भने पनि चक्रवर्ती राजा बन्न सक्छौ । यो हो ज्ञान । बाँकी योगले नै पाप काटिन्छ । सारा दिनको चार्ट राख । याद नै गर्दैनौ भने चार्ट पनि के राख्छौ ! सारा दिनमा के-के गर्नुपर्छ- यो त याद रहन्छ नि । यस्ता पनि मनुष्य छन् जसले आफ्नो चार्ट राख्छन्- कति शास्त्र पढे, कति पुण्य गरे ? तिमी त भन्नेछौ- कति समय याद गरे ? खुशीमा आएर बाबाको परिचय कति दिए ?

२०७२ वैशाख ०९ बुधवार २२-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाद्वारा जुन प्वाइन्ट मिलेका छन्, तिनको घरी-घरी मन्थन गर । जुन ज्ञान मिलेको छ त्यसलाई बुद्धिमा राख, सधैं मुरली पढ । यो पनि धेरै राम्रो हो । मुरलीमा जुन प्वाइन्टहरू छन् घरी-घरी मन्थन गर्नुपर्छ । यहाँ रहनेभन्दा पनि बाहिर बेलायतमा रहनेले बढी यादमा रहन्छन् । कति बंधेलीहरू छन्, बाबालाई कहिले देखेका पनि छैनन्, याद कति गर्छिन्, नशा चढिरहन्छ । घरमा बसेर नै साक्षात्कार हुन्छ वा अनायास सुन्दा-सुन्दै निश्चय हुन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— भित्र आफ्नो जाँच गरिराख— मैले कति उच्च पद पाउनेछु ? मेरो चालचलन कस्तो छ ? कुनै खान-पानको लालच त छैन ? कुनै बानी रहनु हुँदैन । मूल कुरा हो, अव्यभिचारी यादमा रहनु । दिलसँग सोध— मैले कसलाई याद गर्छु ? कति समय अरूलाई याद गर्छु ? ज्ञान पनि धारण गर्नु छ, पाप पनि काट्नु छ । कसै-कसैले यस्ता पाप गरेका हुन्छन् कुरै नगर । भगवान्ले भन्नुहुन्छ— यो गर तर भन्छन् परवश छौं अर्थात् मायाको वश छन् । ठीक छ मायाको बशमा नै बस । तिमीलाई या त श्रीमतमा चल्नु छ या आफ्नो मतमा । देख्नु छ— यस हालतमा म कहाँसम्म पास हुन्छु ? के पद पाउँछु ? २१ जन्मको घाटा पर्छ । जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब देह-अभिमानको नाम रहनेछैन । त्यसैले भनिन्छ देही-अभिमानि बन । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि कर्तव्य यस्तो गर्नु छैन जसले यज्ञ पिताको निन्दा होस् । बाबाद्वारा जुन सही बुद्धि मिलेको छ त्यस बुद्धिबाट राम्रो काम गर्नु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन ।
- २) एक-अर्कासँग उल्टो-सुल्टो समाचार सोध्नु छैन, आपसमा ज्ञानका नै कुरा गर्नु छ । भूटो, शैतानी, घर भाँड्ने कुरा यो सबै छोडेर मुखबाट सदैव रत्न निकाल्नु छ । खराब कुरा सुन्नुछैन, न त सुनाउनु छ ।

वरदानः— सदा निजधाम र निज स्वरूपको स्मृतिबाट उपराम, न्यारा प्यारा भव

निराकारी दुनियाँ र निराकारी रूपको स्मृतिले नै सदा न्यारा प्यारा बनाइदिन्छ । हामी हौं नै निराकारी दुनियाँको निवासी, यहाँ सेवा अर्थ अवतरित भएका छौं । हामी यस मृत्युलोकका होइनौं, अवतार हौं । केवल यो सानो कुरा याद रह्यो भने पनि उपराम हुनेछौं । जसले अवतार नसम्भरेर गृहस्थी सम्भन्छन्— गृहस्थीको गाडी फोहोरमा फँसिरहेको हुन्छ, गृहस्थी हो नै बोझको स्थिति र अवतार बिल्कुल हल्का रहन्छ । अवतार सम्भ्रिनाले आफ्नो निजी धाम, निजी स्वरूपको याद रहन्छ अनि उपराम हुनेछौं ।

स्लोगनः— ब्राह्मण ऊ हो जसले शुद्धि र विधि पूर्वक हरेक कार्य गर्छ ।